VNOROVY

KAMARÁD

Kristus nás má rád

páté číslo *květen 2007* *zdarma*

Bez přehánění a ukracování

Jak papež Pavel VI., tak i papež Jan Pavel II. ve svém učení o uctívání Marie varovali před nebiblickým a netradičním přeháněním. Kárali falešné formy zbožnosti a lehkověrnosti, jakož i povrchní sentimentalitu, která neodpovídá katolické víře.

Papež Jan Pavel II. se k tématu vyjádřil následovně:

„Již samotný Ježíš své současníky vyzýval, aby se při pozorování Matky nenechali strhnout entusiasmem, neboť v Marii oceňoval především blahoslavenou, která slyší Boží slovo a zachovává je (srovnej Lk 11,28).

Abychom porozuměli Ježíšově matce a jejímu přínosu k dílu spásy, nemá nás vést jen náklonnost, ale především světlo Ducha. Je třeba zdůraznit, že mariánské učení a mariánská úcta nejsou plodem sentimentality.

S ohledem na potřebu zachovávat v učení o Marii a v jejím uctívání míru a vyváženost, vybízí koncil výslovně teology a hlasatele Božího slova, aby se zdrželi „nesprávného přepínání“ (LG 67). Takové přepínání vychází od zastánců radikálního požadavku, aby všechna výsostná práva Kristova a veškerá charismata církve byla systematicky vztahována také k Marii.

Naopak je nutné v mariánském učení vždy zachovávat nekonečný rozdíl, který existuje mezi lidskou osobou Mariinou a božskou osobou Ježíšovou. Přiznávání "maxima" Marii se nesmí stát normou mariologie. Ta musí vždy vycházet ze svědectví zvěstování o darech, jež Bůh Panně udělil na základě jejího mimořádného poslání.

Obdobně koncil ale vybízí teology a hlasatele aby se zdrželi „příliš úzkého hlediska“, to znamená nebezpečí ukrácení, jehož cílem je zmenšit či téměř vymazat význam Marie v dějinách spásy.

Takových extrémních pozic se lze vždy vyvarovat s pomocí věrohodné a opravdové věrnosti zvěstované pravdě, jak je vyjádřena v Písmu a v apoštolském předání.“

(Jan Pavel II., generální audience 3. 1. 1996)

Světice měsíce

Uršula Ledochówska

(29. květen)

Byla dcerou Poláka Antonína a Švýcarky Josefy Salis-Zizerové. Narodila se 17.4. 1865. Při křtu dostala jméno Julie. Vychována byla v Rakousku, odtud se jejich rodina přestěhovala do Lipnice Murovana nedaleko Bochnii v Polsku. S matkou Julie pomáhala chudým a nemocným a vzdělávala děti. Její bratr Vladimír se stal jezuitou.

Julie vstoupila kolem roku 1875 do kláštera voršilek a při obláčce přijala řeholní jméno Marie Uršula od Ježíše. Pak se přes deset let věnovala pedagogické práci, získala k tomu potřebnou kvalifikaci, která ji opravňovala vyučovat francouzštinu. Byla velmi vnímavá pro potřeby chudých a vychovatelskou činnost chápala jako přípravu budoucích rodičů a dobrých členů společnosti i Církve. Jako vychovatelka působila nejen na území Polska, ale i Ruska a Skandinávie. Jezdila za hranice, aby bojovala za právo na nezávislost pro svou zábory rozdělenou vlast. Po návratu do Polska založila novou větev Sdružení sester voršilek Umírajícího Ježíšova Srdce. Asi od roku 1904, jako představená krakovského kláštera, prosadila první internát pro polské studentky, v něm šlo i o formaci a náboženské kurzy.

Když carská vláda dala určitou volnost osvětové a náboženské činnosti, Uršula Ledochówska se rozhodla zbudovat v Rusku kulturní a osvětové středisko pro polskou mládež. Požehnání jí k tomu dal papež Pius X. v roce 1907. Několik sester s matkou Uršulou se po domluvě vydalo do Petrohradu a tam se ujaly péče o internát pro polské studentky gymnázia při kostele sv. Kateřiny. Některé sestry tam začaly jako učitelky. Klášterní komunita žila ilegálně. Ač ruská vláda kláštery zrušila, vznikl v jejich domě i noviciát. Matka Uršula dostala brzy příkaz Petrohrad opustit. Jelikož Uršule zůstávalo rakouské občanství, musela začátkem 1. světové války opustit ruské území. V civilu odcestovala do neutrálního Švédska. Ostatní sestry se snažily pomáhat v Petrohradě tulákům, zejména ruským poddaným, vyhnaným z Německa, kteří přijeli v dobytčích vagónech.

Uršula krátce bydlela ve Stockholmu. V březnu roku 1915 ji Generální komitét pomoci obětem války požádal o spolupráci a ona se s velkým úsilím snažila podpořit polskou záležitost. Procestovala pak Dánsko, Švédsko, Norsko a uspořádala kolem 80 konferencí o Polsku. Krátce nato následoval další cyklus přednášek. Třetí cyklus vystoupení matky Uršuly proběhl na jaře r. 1920 a přispěl k získání prostředků na koupi domu v Pniewech u Poznaně, aby se mohly polské děti vrátit do vlasti. Tam se také Uršula usadila a vyřídila úřední stránku řehole, kterou Svatý stolec uznal za novou kongregaci "Umírajícího Ježíšova Srdce". Kongregace zakládala výchovné ústavy, vyučovala náboženství na státních školách, organizovala vydavatelskou činnost, pečovala o internáty, jídelny, klubovny a knihovny, pomáhala chudým, nemocným a nezaměstnaným.

Uršula se i při všech starostech věnovala péči o vnitřní formaci sester, vedla bohatou korespondenci a hodně času věnovala i svému duchovnímu životu. Takto aktivně žila až do smrti.

Za blahoslavenou byla prohlášena 20.6. 1983 Janem Pavlem II. v Poznani a kanonizována byla 8.5. 2003 v Římě.

PRO CHYTRÉ HLAVY

Milá kamarádko,
milý kamaráde!

Celé toto číslo je věnováno Panně Marii, protože květen je měsícem Panny Marie. V těchto dnech svěřujeme sebe, své starosti i radosti naší nebeské mamince. V tomto měsíci při májových pobožnostech chválíme Marii za to, co pro nás udělala – jako nejčistší ze všech žen byla vybrána, aby porodila Boha Ježíše. Skrze její čistotu mohl Bůh přijít na svět, aby nás vykoupil od smrti. Panna Maria přijala každého člověka za své dítě. Díky tomu jí můžeme jako mamince svěřit každé trápení, a ona nám od něj ráda pomůže.

Jarin

1. Na pokoji tiše stojí, čtyři nohy, čtyři rohy, nechodí to, netrká to, všecko nese, sám nic nechce.

2. Vousy má po samou zem, bez nohou, a přišel sem. Běhá po světnici, lehá pod lavicí.

3. Sedává u kamen, ale nic nevaří. Přede si celý den, přádlu se nedaří.

4. Ze zahrady přišla tady panna červená, co pět sukní má. Než je svleče, každý pláče, co to znamená?

5. Dvě ruce, nohy žádné, ve dne v noci jde, nesedne si, neupadne, pořád je však zde.

6. Šest nohou, dvě stojí, čtyři jdou, čtyři oči, čtyři uši, dvě ruce a jeden chvost.

7. Žádný chvat a žádný spěch, dům si nosím na zádech.

8. Chodí, běží, utíkají, nesou k cíli nás i vás. Obě stejnou radost mají, aby byly všude včas.

Maria - ideální vzor (Aleš Opatrný)

Ideální vzor: Matka Kristova a Matka naše - Maria.

Ona otevřela Bohu svůj život docela. Ne v upachtěné supervýkonnosti, ale v bezmezné důvěře. Musela naplnit úkoly a povinnosti chudé palestinské dívky a později matky. Ale v tom všem a nad to všechno byla Boží. Plná milosti, Dívka Páně, která nechtěla nic, než aby se jí stalo podle Jeho slova. Služebnice, která nedělala jen to a ono pro Boha, ale která pro něho byla ve všem, co žila. Její panenství tuto celou věc ještě víc zvýrazňuje a podtrhuje: ta, která neměla nic, ani svého muže, která neudělala po lidské stránce nic aktivního pro to, aby mohla přivést na svět Mesiáše, se právě Matkou Mesiáše stala. Bůh podtrhl svrchovanost a suverenitu svého daru. Obdaroval chudou, bezvýznamnou dívku - Pannu tím, po čem toužily všechny izraelské ženy - mateřstvím Mesiáše. Mariin život tak přinesl ten nejcennější plod - Mesiáše, Spasitele.

Jistěže se v tom nikdo z nás Marii nevyrovná a nemůže vyrovnat. Mesiáš nám byl darován jedinkrát, a to provždy. Ale přece - každý z nás věřících může být plný Boha, plný Ducha Kristova. Každý z nás tedy může zcela reálně přinášet do světa, v němž žije, do života, který spoluvytváří, Boží plnost, Boží přítomnost a moc, Boží lásku. A tak se náš život může stát plodným podobně, jako byl život Mariin. Plodný ne už naší neuvěřitelnou výkonností, ale plodný Bohem, který v nás žije a působí. Tento svět není v podstatě chudý na výkonné pracovníky nebo na vynikající odborníky. Je ale značně chudý na Boží lidi. A to je tedy úkol, který je nám vlastní, který za nás křesťany nikdo nemůže na sebe vzít.

Řešení PRO CHYTRÉ HLAVY :

1. Stůl.
2. Smeták.
3. Kocour.
4. Cibule.
5. Hodiny.
6. Jezdec na koni.
7. Šnek.
8. Nohy.

Na tomto čísle spolupracovali :
Eva Všetulová, Jan Cibulka a Martin Motyčka
Určeno jen pro vnitřní potřebu farnosti Vnorovy.